

Глава перша

Через сто двадцять один день пошуки припинили. Береговий патруль перестав шукати за три тижні, але вдова заплатила приватній компанії, щоб вони прочесали дно всього Тихого океану, або, принаймні, стільки, скільки зможуть. Та надій не лишилося, і почалися приготування до похорону. Новини для перших шпальт газет.

Некрологу як такого не було. Стаття повідомляла про головні моменти життя зниклого й описувала його численні досягнення, професійні та особисті. Третина її була присвячена відгукам різних людей, пов'язаних із ним через письменництво: його агента, редактора, критиків, колег. Усі погоджувалися, що Вільям де Валле був майстром своєї справи, титаном, і його не вистачатиме цілому світові. Один із тих, у кого брали інтерв'ю, завважив, що повною мірою трагедія відчуватиметься лише деякий час по тому, коли минеться перше потрясіння.

Пфефферкорн з огидою відкинув газету і повернувся до каші, яку приготував на сніданок. Ніхто з ним не зв'язався, щоб поцікавитись його думкою, саме це його так і засмутило. З Біллом він був знайомий довше, ніж будь-хто інший, навіть довше за

Біллову дружину. Жодна стаття її не цитувала, бо жінка відмовилася від будь-яких коментарів. Бідолашна Карлотта, подумав він. Чи не зателефонувати їй? Утім, це неможливо. Він жодного разу не зателефонував, відколи почув новини про зникнення. Хоча шанси знайти Білла живим ніколи не були великими, Пфєфферкорну не хотілося пропонувати співчуття заздалегідь, немов, зробивши це, він підтвердив би найгірше. А тепер, коли найгірше сталося, його мовчання, які б добрі наміри він не мав, здавалося безсердечним. Він припустився помилки, і це його дуже бентежило. Це не вперше. І не востаннє.

Глава друга

Наступного ранку першу сторінку захопили й інші історії. Пфефферкорн пропустив новини про розлучення зірки, арешт атлета, відкриття великого газового родовища на узбережжі Західної Злабії, те, що він шукав, знайшлося на четвертій сторінці. Церемонія прощання з Вільямом де Валле, відомим автором понад тридцяти світових бестселерів, відбудеться в Лос-Анджелесі на кладовищі, де ховають переважно знаменитостей. Церемонія буде закритою, потрапити на неї можна лише за запрошенням. Пфефферкорн знову відчув огиду. Як типово з боку преси: удають, що поважають особисте життя людини, а самі тільки знають, що втручаються в нього. Він вийшов з кухні та пішов одягатися на роботу.

Пфефферкорн викладав творче письмо в маленькому коледжі в Східному Сіборді. Багато років тому він написав свій єдиний роман. Називався той «Тінь Колоса» і присвячений був гіркій боротьбі молодого чоловіка за визволення з-під влади домінуючого батька, який принижував спроби сина знайти сенс у мистецтві. Пфефферкорн списав батька зі свого власного, неосвіченого продавця пилососів, який уже помер. Книга отримала помірні схвальні відгу-

ки, але продавалася погано, тож Пфєфферкорн більше нічого й не видавав.

Та він частенько телефонував своєму агентові, аби описати щось новеньке, із чого вийшов би непоганий роман. Агент завжди казав одне й те саме: «Звучить цікаво. Чи не перешлеш мені глянути?» Пфєфферкорн слухняно пересилав матеріали і чекав на відповідь. І врешті-решт стомлювався чекати і знімав слухавку.

— Ну,— казав агент,— це насправді цікаво. Повір мені на слово. Але якщо чесно, не думаю, що ми зможемо це продати. Звісно, я спробую.

— Тобі краще знати,— відповідав Пфєфферкорн.— Не страшно.

— Зараз не сприятливий час для оповідань.

— Знаю.

— Як просувається той роман?

— Потроху.

— Повідомиш, коли буде що мені показати, добре?

— Гаразд.

А от чого не казав Пфєфферкорн своєму агентові,— так це того, що ці сторінки, які, за словами агента, не можна було продати, були, власне, не оповіданнями, а невдалими спробами підступитися до другого роману. За власними підрахунками, Пфєфферкорн починав сімдесят сім романів і від кожного відмовлявся, почувши, що перші п'ять сторінок не сподобалися. Не так давно він для сміху поєднав усі сімдесят сім уривків по п'ять сторінок до купи і спробував зшити їх разом у зв'язне оповідання. Це зусилля коштувало йому цілого літа, але, на жаль, ні до чого не привело. Зрозумівши свою неспроможність, він вибив ногою вікно у спальні. Викликали поліцію, і Пфєфферкорн відбувся попередженням.